

# Iz kapitola 15.

[1] Výnos o Moábovi: Přes noc zajisté bude vyhuben Ar Moábský, zajde! Přes noc zajisté bude vyhuben Kír Moábský, zajde! [2] Vystoupí v Díbónu do domu, na posvátná návrší, aby plakal. Nad Nebó, nad Médebou bude Moáb kvílet. Na každé hlavě lysina, každá brada ostříhána. [3] V jeho ulicích se opasují žíněnými suknicemi, na jeho střeších a náměstích vše kvílí, rozplývá se v pláči. [4] Úpí Chešbón i Eleále, jejich hlas až v Jahasu je slyšet. Proto křičí na poplach moábští ozbrojenci, jejich duše je poplašená. [5] Moje srdce úpí nad Moábem. Jeho uprchlíci jsou až u Soáru, v Eglat-šelišiji. Po lúchítském svahu vystupují s pláčem. Na cestě do Chóronajimu propukají v úpění nad zkázou. [6] Po nimirámských vodách zbude zpustošení, uschne tráva, bude po rostlinách, nezbude nic zeleného. [7] Proto zbytek toho, na čem pracovali, co si uchovali, přenesou přes Topolový úval. [8] Úpění obchází územím Moába, jeho kvílení zní až do Eglajimu, jeho kvílení zní až do Beer-élímu. [9] Vždyť dímónské vody jsou plné krve. Proto ještě více dopustím na Dímón: Iva na Moábce, kteří vyvázli, i na ty, kteří zůstali v zemi.